

udbygning af felterne i Norge, Storbritannien og Holland var betydelig længere fremme end i Danmark i 1982, således at produktionen var stor i årene 1982 – 86, hvor oliepriserne var høje. Der er siden da gennemført lempelser af beskatning af olie- og gasindvinding i alle 4 lande.

Med hensyn til udviklingen i de senere år kan det oplyses, at ifølge det norske Olje- og energidepartements rapport »Norsk Petroleumsvirksomhet«, februar 1997 udgjorde provent af skatter og afgifter i perioden 1991-1995 ca. 22% af produktionsværdien i Norge. På grundlag af det britiske Departement of Trade and Industry's rapport »The Energy Report – Oil and Gas resources of the United Kingdom«, april 1996 kan beregnes, at provent af skatter og afgifter i perioden 1991-1995 gennemsnitlig udgjorde ca. 12% af produktionsværdien.

Det bemærkes, at disse forskelle i staternes provenu skyldes dels forskelle i beskatningsreglerne, dels om der i en given periode investeres store beløb i nye udbygninger af olie- og gasfelter, som giver anledning til fradrag for afskrivninger ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Er det sidste tilfældet vil statens andel af den aktuelle produktionsværdi være lavere i denne periode. I efterfølgende år, når investeringerne giver anledning til indkomst fra øget produktion og afskrivningerne mindskes, vil skatteprovent stige.

Energistyrelsen har foretaget en beregning af, hvorledes et felt, som repræsenterer et sandsynligt fund på dansk område, ville blive beskattet i de fire Nordsø-lande: Norge, Danmark, Storbritannien og Holland med de økonomiske vilkår, der gælder for nye tilladelser i de 4 lande. Beregningerne viser, at med britiske vilkår udgør statens provenu af skatter og afgifter ca. 17% af feltets samlede produktionsværdi. Ved beskatning efter danske eller hollandske vilkår ville statens provenu være på ca. 25% af produktionsværdien. De norske økonomiske vilkår giver et provenu på ca. 40%.

Det bemærkes, at de økonomiske vilkår er tilpasset fundsandsynligheder og fundstørrelser i de enkelte lande. I Norge og Storbritannien er muligheden for meget store fund større end i Danmark.

Energistyrelsen er ikke bekendt med sammenfattende analyser af forrentningen af koncessionshaveres investeringer i olie- og gasvirksomhed i andre lande. Det kan, som anført i »Danmarks olie og gasproduktion 1996«, oplyses, at DUC-selskabernes gennemsnitlige

afkastningsgrad i perioden 1989-1994 var 13,5%, mens den øvrige industri havde en gennemsnitlig afkastningsgrad på 9,6%.

Spm. nr. S 3051

Til erhvervsministeren (15/8 97) af:
Else Winther Andersen (V):

»Vil ministeren forklare, hvordan det sikres, at en privat virksomhed ikke underbydes af en offentligt støttet produktionsskole, og vil ministeren redegøre for, hvilke instanser en privat virksomhed kan gå til for at sikre, at konkurrencereglerne overholdes?«

Svar (26/8 97)

Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):

Produktionsskolerne er selvejende institutioner, der efter lovbekendtgørelse nr. 507 af 17. juni 1997 om daghøjskoler og produktionsskoler m.v. tilbyder kombinerede undervisnings- og produktionsprogrammer til unge under 25 år, der ikke har gennemført en ungdomsuddannelse. Eleverne tilbydes herunder deltagelse i praktisk arbejde og produktion sideløbende med den teoretiske undervisning.

Produktionen kan afsættes, men det er fastsat i lovens § 5, at det skal ske på vilkår, der ikke giver urimelig konkurrence. Bestemmelsen skal sikre, at produktionsskolerne ikke ved hjælp af offentlige tilskud kan udsætte de private udbydere for konkurrenceforvriddning og således underbyde en privat virksomhed. Desuden skal der i en produktionsskoles bestyrelse være repræsentanter for det lokale arbejdsmarked netop med henblik på at sikre, at skolen ikke ved sin virksomhed konkurrerer på urimelige vilkår. En privat virksomhed, der finder, at den bliver underbudt af en offentligt støttet produktionsskole, kan naturligvis rette direkte henvendelse til produktionsskolens bestyrelse, som er ansvarlig for at skolens virksomhed er i overensstemmelse med loven.

Den private virksomhed kan desuden klage til Konkurrencerådet, der administrerer konkurrenceloven. Rådet kan foretage en konkret undersøgelse, og hvis den viser, at der foreligger en konkurrencebegrænsning, og den har skadelige virkninger for konkurrencen, kan